

EL “CANVI” DE LA LLEI

Dissabte 5 de maig

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Romans 8:1; 7:15-25; Romans 7:1-14; Joan 20:19-23; Fets 20:6, 7; Daniel 7:23-25; Apocalipsi 13:1-17.

PER MEMORITZAR:

“Proferirà paraules contra l'Altíssim, maltractarà els seus sants, intentarà canviar els temps i la llei, i els sants seran deixats a les seves mans durant un temps, dos temps i la meitat d'un temps” (Daniel 7:25).

El tema de la Llei de Déu és fonamental per a la nostra comprensió dels esdeveniments dels darrers dies. Més específicament, el tema del quart Manament, el dia de repòs sabàtic. Encara que entenem que la salvació és només per fe i que el fet de guardar la Llei, incloent el dia de repòs, mai pot portar a la salvació, també comprenem que, en els darrers dies, l'obediència a la Llei de Déu, incloent el dia de repòs sabàtic, serà un senyal extern, una marca, de la nostra veritable lleialtat.

Aquesta distinció resultarà particularment òbvia enmig dels esdeveniments del temps de la fi, presentats a Apocalipsi 13 i 14, quan es formarà un conglomerat totpoderós de forces religioses i polítiques per imposar una falsa manera d'adoració als habitants del món. Tot això contrasta amb Apocalipsi 14:7, on el poble de Déu és cridat a “adora[r] el qui ha fet el cel, la terra, el mar i les fonts de les aigües”; és a dir, a adorar a l'únic Creador i a ningú més.

Aquesta setmana considerarem la Llei de Déu, especialment el dissabte, i tocarem temes relacionats amb l'intent de canviar aquesta Llei i el que això significa per a nosaltres, que ens preocupem per l'imminent final de la història mundial.

LA PROMETENÇA

Una de les més grandioses promeses de la Bíblia es troba a Romans 8:1 (*SBT*): “Per tant, ara no hi ha cap condemnaió per als qui són en Crist Jesús[, que caminen no segons la carn, sinó segons l'Esperit]”*. Aquestes paraules són com una mena de culminació, una conclusió per a un fil de pensament que apareix just abans. Únicament si estudiem el que va dir Pau just abans d'aquest versicle podrem captar millor l'esperança i la promesa que aquí trobem.

Llegeix Romans 7:15 al 25. Quina és l'essència del que Pau està dient en aquests versicles, que fa que el que expressa a Romans 8:1 sigui tan reconfortant?

Tot i que ha existit molt debat a la cristiandat sobre si Pau estava o no parlant específicament de si mateix com a creient, una cosa és certa: sens dubte Pau està parlant de la realitat del pecat. Tots, fins i tot els cristians, poden relacionar-se d'alguna manera amb la lluita a la qual Pau es refereix aquí. Qui no ha sentit l'atracció de la carn i del “pecat que habita en” ells, que els porta a fer el que saben que no han de fer, o no fer el que saben que haurien de fer? Per a Pau, el problema no és la Llei; el problema és la nostra carn.

A qui no li va passar que, tot i voler fer el correcte, va acabar fent el que estava malament? Fins i tot si Pau aquí no estigués parlant de la inevitabilitat del pecat en la vida d'un cristià nascut de nou, sens dubte presenta un argument fort en favor de la lluita permanent que s'enfronten tots els que procuren obeir Déu.

Així, sorgeixen les seves famoses paraules: “Miserable home de mi! ¿Qui m'alliberarà del cos d'aquesta mort?” (Romans 7:24, *SBT*). La seva resposta es troba en Jesús i en la gran promesa de “cap condemnaió” per al qui creu en Jesús i que, per gràcia, camina segons l'Esperit. Sí, els creients tenen problemes; sí, s'enfronten a temptacions; sí, el pecat és real. Però, per fe en Jesús, els que creuen ja no són condemnats per la Llei, i certament la obeeixen. Per tant, aprenen a caminar en l'Esperit i no “segons la carn”.

■ Torna a llegir els versicles d'avui. Com et veus reflectit en el que Pau està dient en aquests texts? Per què, llavors, Romans 8:1 és una prometença tan meravellosa?

---

* El text entre claudàtors [ ] és afegit al *Textus Receptus*. No a totes les versions de la Bíblia aquest text apareix. (Nota del traductor).

LA LLEI I EL PECAT

A l'estudi d'ahir vam analitzar textos que parlaven de la realitat del pecat per a tots, fins i tot als cristians (Romans 7:15-25). Als versicles anteriors a aquests, Pau es centra en la Llei, que mostra com de prevalent i de mortal és el pecat.

Llegeix Romans 7:1 al 14. Quina és la relació entre la Llei i el pecat? Què ens diuen aquests versicles sobre la impossibilitat de ser salvats per la Llei?

Dues qüestions importants es deriven del que Pau ensenya aquí. Primer, mostra que la Llei no és el problema. El Manament és “sant, just i bo”. El problema és el pecat, que porta a la mort. L'altre tema és que la Llei és impotent per salvar-nos del pecat i de la mort. La Llei assenyala el problema del pecat i la mort; per tant, en tot cas, la Llei fa que el problema del pecat i la mort sigui encara més evident; però, no ofereix res per resoldre el problema.

Només un lector superficial podria utilitzar aquests versicles per argumentar que la Llei –els Deu Manaments– ha estat anul·lada, mentre que ignora molts altres versicles que mostren que la Llei segueix en vigència avui. Això és el contrari a l'argument de Pau. Res del que Pau escriu aquí té sentit si la Llei va ser anul·lada. El seu argument funciona sota el supòsit que la Llei segueix en vigència, perquè aquesta assenyala la realitat del pecat i la consegüent necessitat de l'evangeli. “Què direm, doncs? La Llei equival a pecat? De cap manera! Amb tot, el pecat se'm va descobrir només per la Llei. De fet, jo hauria ignorat la maldat de la concupiscència si la Llei no hagués dit: ‘No desitjaràs’” (Romans 7:7).

Llegeix Romans 7:13 amb atenció. Què ensenya Pau no només sobre la Llei, sinó també sobre per què segueix sent necessària?

La Llei no produeix la mort; ho fa el pecat. La Llei és allò que mostra com de mortal és el pecat. És bona pel fet que assenyala el pecat, però no té respostes per a ell. Només l'evangeli té la resposta. El raonament de Pau és que, com a cristians, com salvats en Crist, ens cal servir “en la nova manera de l'Esperit” (Romans 7:6, *SBT*); és a dir, vivim en una relació de fe en Jesús al confiar en els seus mèrits i en la seva justícia per a la salvació (d'això es tracta tot el que va venir abans a Romans).

La teva pròpia experiència amb el compliment de la Llei ¿et demostra el teu necessitat de la gràcia de Déu?

DEL DISSABTE AL DIUMENGE?

Com adventistes del setè dia, sovint sentim que germans cristians d'altres confessions sostenen que la Llei ha estat eliminada; o que no estem sota la Llei, sinó sota la gràcia. No obstant això, el que realment estan dient és que només el quart manament ha estat eliminat; i molts ni tan sols estan dient això. El que volen dir, en canvi, és que el dia de repòs sabàtic ha estat reemplaçat pel primer dia, diumenge, en honor a la resurrecció de Jesús. I també creuen que tenen els textos per demostrar-ho.

A continuació, es presenten alguns dels versicles comuns del Nou Testament que molts cristians creuen que indiquen que el dia de repòs –el setè dia, a l'Antic Testament– va ser canviat pel primer dia al Nou Testament. A mesura que els llegim, hem de preguntar-nos si realment parlen d'un canvi de dia, o simplement estan descrivint esdeveniments que van ocórrer en el dia, però sense arribar al nivell de prescriure un canvi.

Llegeix Joan 20:19 al 23. Quina raó es dona perquè els deixebles estiguin reunits en aquest lloc? Què diuen aquests versicles en relació si era un culte d'adoració en honor de la resurrecció de Jesús, com alguns afirmen?

Llegeix Fets 20:6 i 7. Quina cosa, en aquests versicles, si n'hi ha, indica que el dissabte va ser canviat pel diumenge, el primer dia de la setmana? (Veure també Fets 2:46.)

Llegeix 1 Corintis 16:1 al 4. A part que, a la llar, s'havien de separar les ofrenes el primer dia de la setmana, què ensenya sobre el canvi de dissabte a diumenge?

Aquesta és l'essència de la “evidència” textual utilitzada per promoure la doctrina que el primer dia de la setmana va reemplaçar el dia de repòs sabàtic. Més enllà de descriure algunes ocasions on els creients es trobaven reunits per diverses raons en diumenge, cap versicle indica que aquestes reunions fossin cultes d'adoració celebrats el primer dia en reemplaçament del setè dia, el dissabte. Aquest argument simplement aplica, a la lectura d'aquests textos, la tradició cristiana de l'observança dominical, que té segles d'antiguitat. És posar quelcom en aquests versicles que mai va estar allà des d'un principi.

EL SETÈ DIA AL NOU TESTAMENT

Com vam veure ahir, els textos comunament utilitzats per promoure la idea que el diumenge va substituir al dissabte no diuen res d'això. De fet, cada referència al dissabte al Nou Testament revela que encara era observat com un dels Deu Manaments de Déu.

Llegeix Lluc 4:14 a 16; i 23:55 i 56. Què ens diuen aquests passatges sobre el dia de repòs sabàtic abans i després de la mort de Crist?

Observa que les dones que havien estat amb Crist “durant el dissabte van observar el repòs, segons el precepte” (Lluc 23:56). Òbviament, “el manament” (*SBT*) era el quart Manament, escrit en pedra al Sinai. Així que, de tot el que van aprendre en el temps que van estar amb Jesús, no hi ha indicis que hagin après una altra cosa que no fos guardar els Manaments de Déu, que inclouen el del dissabte. De fet, Crist va dir als seus deixebles: “Si m'estimeu, guardareu els meus manaments” (Joan 14:15). Els seus Manaments, que ell mateix havia guardat, incloïen el dissabte. Si el diumenge va reemplaçar el dissabte, aquelles dones no estaven assabentades d'això.

Llegeix Fets 13:14 i 42 al 44; i 16:12 i 13. Quines evidències donen aquests versicles per a l'observança del setè dia? Quines evidències donen per a l'observança del primer dia de la setmana?

En aquests textos no trobem cap evidència d'un canvi de dissabte a diumenge. Al contrari, indiquen clarament que els primers creients en Jesús guardaven el dissabte.

Fets 16:13 és especialment interessant, perquè es dona fora del context de la sinagoga. Els creients es trobaven a la riba d'un riu, on Timoteu i Pau “suposàvem que hi havia un lloc d'oració”. I a més ho feien en dissabte, molts anys després de la mort de Jesús. Si va ocórrer un canvi a diumenge, en aquests versicles no hi ha res que així ho indiqui.

De quina manera amable i no condemnatòria pots donar testimoni del dissabte als qui observen el diumenge?

L'INTENT DE CANVIAR EL DIA DE REPÒS

La Llei de Déu, els Deu Manaments, segueix en vigència (*veure* Jaume 2:10-12), i aquesta Llei inclou el dia de repòs sabàtic. Per què, llavors, tants cristians guarden el diumenge quan no hi ha justificació bíblica per a això?

Daniel 7 parla del sorgiment de quatre grans imperis: Babilònia, Medopersia, Grècia i Roma, sent aquest el quart i últim imperi terrenal. Després, de l'Imperi Romà sorgeix una banya més petita (Daniel 7:8). *Encara és part de l'Imperi Romà*, només que en una fase posterior. Quina altra cosa podria ser aquest poder sinó el papat, que va sorgir directament de Roma i, fins al dia d'avui, encara és part d'ell? Thomas Hobbes va escriure al segle XVII: “Si un home analitza l'original d'aquest gran domini eclesiàstic, fàcilment percebrà que el papat no és més que el fantasma del difunt Imperi Romà que, coronat, s'asseu sobre la seva tomba” (THOMAS HOBBS, *Leviathan*, pàg. 463).

Llegeix Daniel 7:23 al 25. Què ensenyen aquests versicles que ens ajuden a comprendre els orígens de l'observança de diumenge?

El llenguatge original, l'arameu, mostra en el versicle 25 que el poder de la banya petita “pretenia” canviar la Llei. Quin poder terrenal, de fet, pot realment canviar la Llei de Déu?

Tot i que els detalls exactes no són clars en la història, sabem que, sota la Roma papal, el dissabte va ser reemplaçat per la tradició de l'observança del diumenge, una tradició tan fermament arrelada que la Reforma Protestant l'ha mantinguda viva fins i tot fins al segle XXI. A l'actualitat, la majoria dels protestants encara guarden el primer dia de la setmana en comptes de seguir el mandat bíblic del setè dia.

Llegeix Apocalipsi 13:1 al 17, i compara amb Daniel 7:1 al 8, 21, 24 i 25. Quines imatges similars s'utilitzen en aquests versicles, que ens ajuden a entendre els esdeveniments dels darrers dies?

El llibre d'Apocalipsi utilitza símbols directament de Daniel, que incloïa imatges de l'última fase (papal) de Roma, i apunta amb això cap a la persecució del temps de la fi, que es desencadenarà sobre els que es neguin a “adorar” segons els dictats de les potències vistes en el llibre de Apocalipsi.

Llegeix Apocalipsi 14:6 i 7 (especialment el versicle 7, que reflecteix el llenguatge pres del quart Manament [Èxode 20:11]). De quina manera aquests textos ajuden a mostrar que el dissabte serà decisiu en aquesta crisi final sobre l'adoració, en el temps de la fi?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: El mateix drac, Satanàs, que va fer guerra contra Déu al cel (Apocalipsi 12:7), és el que fa guerra contra el poble de Déu a la Terra, els que “guarden els manaments de Déu” (Apocalipsi 12:17; 13:2, 4). De fet, el mateix Satanàs es converteix també en un objecte d'adoració (Apocalipsi 13:4). Així que, Satanàs tracta de continuar, a la Terra, la guerra contra Déu que va iniciar al cel. I l'atac a Déu es centralitza en el seu atac a la Llei de Déu.

“En el quart manament Déu es mostra com el Creador del cel i la terra i es distingeix de tots els déus falsos. Era un monument commemoratiu de l'obra de la creació; per això el setè dia fou santificat com a dia de descans per a l'home. Tenia la missió de recordar als homes que el Déu vivent és la font de tota l'existència, i objecte de reverència i adoració. Satanàs intenta convèncer els homes que abandonin la seva aliança amb Déu i obeeixin la seva llei. És per això que dirigeix els seus atacs contra el manament que presenta Déu com a Creador! (GC, “Una època de foscor espiritual”, pàg. 35 [57]).

Adorem al Senyor perquè ell és el Creador del “cel i la terra”, i el dissabte és el senyal fundacional de la seva creació, un senyal que es remunta a la mateixa setmana de la Creació (*veure* Gènesi 2:1-3). No és estrany que, en el seu atac a l'autoritat de Déu, Satanàs persegueixi el senyal principal i fonamental d'aquesta autoritat: el dissabte.

En els darrers dies, Déu tindrà sobre la Terra gent que es mantindrà resolta i ferma en la seva lleialtat vers a ell, una lleialtat manifestada en la seva obediència als seus Manaments; tots ells, incloent l'únic que específicament assenyala el Senyor com a Creador, l'únic [Déu]* que és digne de la nostra adoració.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Quin és el problema amb aquells que parlen sobre la realitat del pecat i, en canvi, argumenten que la Llei de Déu ha estat abolida? Quina gran inconsistència pots assenyalar en aquesta línia de raonament?
2. Quina ha estat la teva experiència amb els que advoquen a favor del diumenge en comptes de dissabte? Quins arguments vas utilitzar i com de eficaços van ser? De quina manera contestes a l'argument comú que guardar el dissabte és un intent de salvació per les obres?
3. En conversar amb els altres sobre el dissabte i preparar-nos pels darrers esdeveniments, per què és important deixar clar que els reptes relacionats amb la “marca de la bèstia” encara no han passat?

RESUM: La Llei de Déu és l'element més visible i concret de la religió bíblica. I, tanmateix, és l'aspecte més polèmic i controvertit. Així, és en la Llei, i més concretament, en el dissabte, que aquesta fidelitat religiosa ha estat i serà provada.

---

* Text entre claudàtors [ ] afegit pel traductor. (Nota del traductor).